

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobce **P. K.**, bytem v O., G. 121/12, zastoupeného Mgr. Liborem Špundou, advokátem se sídlem v Olomouci, Masarykova 795/41, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, za účasti osob zúčastněných na řízení **I)** MUDr. Marcela Matzenauera a **II)** RNDr. Jany Matzenauerové, oba bytem v Olomouci, Valašská 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2014, č. j. KUOK 12036/2014, **ve věci povolení stavby**,

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 17. 3. 2014, č. j. KUOK 12036/2014, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Libora Špundy, advokáta se sídlem v Olomouci, Masarykova 795/41.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „stavební úřad“) ze dne 30. 9. 2013, č. j. OPS/7245/2013/Hrd, SMOL/179435/2013/OS/PS/Hrd, jímž stavební úřad povolil osobám zúčastněným na řízení stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. 960/4 v k. ú. Nová Ulice, obec Olomouc, s vybudováním přípojky vody na pozemcích parc. č. 960/4, 605/2 a 960/2 všechny v k. ú. Nová Ulice, obec Olomouc, a rozvodu nízkého napětí a veřejného osvětlení na pozemku parc. č. 1045 v k. ú. Nová Ulice, obec Olomouc. Žalobce je vlastníkem sousedního pozemku p. č. 960/4 resp. 2398 a p. č. 960/1 v k. ú. Nová Ulice, obci Olomouc.

Žalobce namítá, že 1) rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný uvedl, že neshledal žádné vážnější pochybení, které by mělo vliv na zákonnost rozhodnutí stavebního úřadu. Z toho však dle názoru žalobce vyplývá, že určitá pochybení shledána byla, žalovaný je však nevyložil;

2) nebyla dodržena 2 m odstupová vzdálenost od společné hranice pozemků dle § 8 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 137/1998 Sb. Předmětná stavba je od společné hranice pozemků vzdálená pouze 0,7 metru, střecha se prakticky dotýká společné hranice pozemků;

3) bylo neúplně posouzeno požárně bezpečnostní řešení stavby. Dle názoru žalobce se nemůže stavební úřad pouze spokojit s tím, že ve má spise založen formální souhlas Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, měl by tuto zprávu porovnat s projektovou dokumentací a seznámit se se skutečným provedením stavby místním šetřením na místě samém;

4) plně setrvává na svých námitkách přednesených proti navrhovanému stavebnímu povolení a na námitkách uvedených v odvolání proti stavebnímu povolení ze dne 30. 9. 2013;

5) došlo k porušení veřejného zájmu, neboť stavba není v souladu s územním rozhodnutím;

6) stavební úřad i žalovaný si nesprávně vyložili závazný právní názor vyslovený Krajským soudem v Ostravě v rozsudku č. j. 22 Ca 130/2008-69 ze dne 10. 12. 2009 o nutnosti dokončit stavební řízení, které obživlo zrušením stavebního povolení z 21. 10. 2003 rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 7. 2. 2005 za analogického použití § 88 odst. 1 písm. b) z. č. 50/1976 Sb. Dle názoru

žalobce bylo fakticky vydáno rozhodnutí o dodatečném povolení stavby dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb. a nikoliv stavební povolení;

7) nesouhlasí s tím, jak se správní orgány vypořádaly s námitkami žalobce vznesenými v průběhu stavebního řízení k problematice společné hranice pozemku a lomového bodu. Žalobce považuje za lichý závěr žalobce o tom, že změna lomového bodu hranice pozemku nemá vliv na průběh a výsledek řízení, jelikož odstupové vzdálenosti se vzhledem k neexistenci staveb na pozemku žalobce neposuzují. Dále žalobce nesouhlasí s tím, že se nekonalo místní šetření, aby se stavební úřad mohl zabývat oprávněností námitek žalobce.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Osoby zúčastněné na řízení se v řízení nevyjádřily.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že na základě žádosti zúčastněných osob o vydání stavebního povolení oznámil stavební úřad přípisem ze dne 9. 10. 2003 zahájení stavebního řízení a následně po proběhlém řízení vydal rozhodnutí ze dne 21. 10. 2003, č. j. OPS/7245/2003/Pšt, které právní moci nabylo dne 23. 10. 2003, jímž byla zúčastněným osobám povolena novostavba rodinného domu na pozemku parc. č. 960/4 v katastrálním území Nová Ulice (dle nového snímku pozemkové mapy po zaměření stavby parc. č. 2398/0, k. ú. Nová Ulice) s vybudováním inženýrských sítí a komunikačního napojení na pozemcích parc. č. 1045/0 a 605/2 v katastrálním území Nová Ulice. Toto rozhodnutí stavebního úřadu však bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 2. 2005, č.j. KUOK/665/05/OSR/336, v řízení mimo odvolací řízení podle § 65 a násl. zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý správní řád“), zrušeno. Proti tomuto rozhodnutí podaly osoby zúčastněné na řízení odvolání, které bylo zamítnuto a rozhodnutí žalovaného bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 26. 9. 2005, č. j. 19992/05-63/1396, které právní moci nabylo dne 14. 10. 2005. Poté osoby zúčastněné na řízení podaly dne 27. 4. 2006 u stavebního úřadu žádost o dodatečné stavební povolení dané stavby a stavební úřad oznámením ze dne 5. 6. 2006, č.j. OPS/7245/2003/Pšt oznámil zahájení řízení o odstranění předmětné stavby rodinného domu podle § 88 odst. 1 písm. b) starého stavebního zákona a po provedeném řízení vydal stavební úřad rozhodnutí ze dne 4. 12. 2007, č. j. OPS/7245/2003/Pšt, jímž dodatečně stavbu povolil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného dne 14. 3. 2008, č. j. KUOK/18604/2008-2/500. Rozhodnutí bylo dne 10. 12. 2009 zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Ca 130/2008-69 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Důvodem zrušení rozhodnutí byla podstatná procesní vada, která měla za následek nezákonnost jejich rozhodnutí, protože stavební úřad zahájil řízení o odstranění předmětné stavby, přestože měl po zrušení svého rozhodnutí ze dne 21. 10. 2003 č. j. OPS/7245/2003/Pšt pokračovat v řízení původním o žádosti osob zúčastněných na řízení o povolení dané stavby a při znovuprojednání povolení této stavby měl

analogicky postupovat podle § 88 odst. 1 písm. b) starého stavebního zákona, což však stavební úřad neučinil. Dne 9. 4. 2010 vydal stavební úřad rozhodnutí o zastavení stavebního řízení (č. j. OPS/7245/2003/Hrd), které však bylo následně k odvolání žalobce dne 29. 7. 2010 zrušeno rozhodnutím žalovaného a vráceno zpět stavebnímu úřadu k novému projednání. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 8. 2010. Následně stavební úřad vydal dne 29. 11. 2010 usnesení o zastavení řízení o odstranění stavby, které nabylo právní moci dne 29. 11. 2010. Dne 30. 12. 2011 vydal stavební úřad stavební povolení pod č. j. OPS/7245/2003/Hrd, SMOL/000703/2012/OS/PS/Hrd, které bylo žalovaným k odvolání žalobce dne 29. 6. 2012 zrušeno. Dne 30. 9. 2013 rozhodl stavební úřad o žádosti stavebníků ze dne 8. 10. 2003 tak, že vydal stavební povolení, č. j. OPS/7245/2003/Hrd, SMOL/179435/2013/OS/PS/Hrd. Proti tomuto rozhodnutí se odvolal žalobce. Žalovaný stavební povolení potvrdil žalobou napadeným rozhodnutím.

Krajský soud konstatuje, že řízení je opět zatíženo závažnou procesní vadou, když správní orgány nepostupovaly podle závazného právního názoru uvedeného v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 12. 2009, č. j. 22 Ca 130/2008-69, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2008, č. j. KUOK/18604/2008-2/500.

Jak bylo v rozsudku ze dne 10. 12. 2009 uvedeno, stavební úřad měl pokračovat v řízení původním o žádosti osob zúčastněných na řízení o povolení dané stavby a při znovuprojednání povolení této stavby měl analogicky postupovat podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) starého stavebního zákona. Jinak řečeno, stavební úřad měl nejprve dle ustanovení § 88 odst. 2 starého stavebního zákona zastavit řízení o žádosti o stavební povolení dané stavby (tak, jak také původně učinil dne 9. 4. 2010 rozhodnutím č. j. OPS/7245/2003/Hrd), neboť stavba v době rozhodování platné stavební povolení neměla, když bylo zrušeno žalovaným v řízení mimo odvolací řízení dne 7. 2. 2005, a následně měl postupovat podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) starého stavebního zákona. Stavební úřad měl tedy po nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o stavební povolení pokračovat v řízení o odstranění stavby dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) starého stavebního zákona a případně vydat dodatečné stavební povolení, pokud by dospěl na základě žádosti stavebníků o dodatečné povolení stavby k závěru, že stavba splňuje podmínky dané stavebním zákonem a příslušným prováděcím předpisem. Tento postup vyplývá zcela jednoznačně ze znění ustanovení § 88 starého stavebního zákona. Jak je uvedeno v ustanovení § 88 odst. 2 starého stavebního zákona, zjistí-li stavební úřad v průběhu stavebního řízení, že stavba již byla zahájena bez stavebního povolení, řízení zastaví a bude postupovat podle odstavce 1 písm. b). Tento postup je na místě tím spíše, pokud je stavba již dokončena, aniž by bylo vydáno pravomocné stavební povolení (*argumentum a minori ad maius*). Nelze vydat stavební povolení podle ustanovení § 66 starého stavebního zákona pro již existující stavbu. Za stávající situace tedy stavební úřad po zastavení řízení o žádosti o stavební povolení bude postupovat podle ustanovení § 88 odst. písm. b) starého stavebního zákona, když dané řízení o odstranění stavby musí opětovně zahájit, neboť původně vedené řízení bylo již pravomocně zastaveno (29. 11. 2010, č. j. OPS/7245A/2003/Hrd).

Proto krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. bez nařízení jednání pro vady řízení, které spočívají v podstatném porušení ustanovení o řízení před správními orgány, zrušil a současně podle § 76 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je vázán právním názorem vysloveným krajským soudem v tomto zrušujícím rozsudku (§ 76 odst. 5 s.ř.s.).

S ohledem na důvody zrušení napadeného rozhodnutí je nadbytečné blíže hodnotit žalobcem uplatněné námitky a zabývat se v tomto směru postupem správních orgánů, protože předmětné řízení o žádosti o stavební povolení vůbec nemělo proběhnout a případná důvodnost či nedůvodnost námitek žalobce tak nemůže mít vliv na rozhodnutí soudu v této věci.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří: zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, dále náklady právního zastoupení advokátem, když odměna advokáta za zastupování v řízení činí v souladu s ustanovením § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 6.200 Kč při dvou úkonech právní služby (příprava a převzetí věci a sepsí žaloby), paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH za úkon (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) činí při dvou úkonech částku 600 Kč, celkem tedy náklady právního zastoupení advokátem činí 9.800 Kč bez DPH. Daň z přidané hodnoty ve výši 21 % počítaná z celkové částky nákladů právního zastoupení činí 1.428 Kč. Celkem tak náklady řízení činí 11.228 Kč (3.000 Kč + 6.200 Kč + 600 Kč + 1.428 Kč).

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

O náhradě nákladů řízení osob na řízení zúčastněných rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když těmto osobám neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení těmto osobám odůvodňovaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Olomouci dne 9. prosince 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu